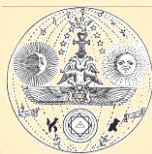

Ο πρώτος και ο τελευταίος

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini

33° 90° 97°

Στην κλίμακα των βαθμών του Σεβασμίου Τύπου μας, ο τελευταίος¹ αντιπροσωπεύει έναν βαθμό σύρρορο, μία γέφυρα, ένα πέρασμα προς το Αόρατο, το οποίο μας ωθεί να αναλογιστούμε πάνω στην εξαφάνιση της βέβηλης ορθολογικής θετικιστικής σκέψης, και επομένως στην ανικανότητά της να διεισδύσει στο μεγάλο Μυστήριο της Θεϊκής μας καταγωγής. Αυτός ο βαθμός μας δίνει, χάρη στον συμβολισμό του, ότι δεν υπάρχει αρχή και τέλος, αλλά μια αιώνια ροή, μια αιώνια πορεία μέσα από τις πολλαπλές καταστάσεις συνείδησης του Παγκόσμιου Πνεύματος, μέσω του οποίου έχουμε περάσει, φτιαγμένοι κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση του Υπέρτατου Κτίστη των Κόσμων.

Σε αυτό το βαθμό το πνεύμα και η ύλη ενώνονται και αλληλοσυνδέονται. Ο πρώτος και ο τελευταίος συγχωνεύονται μεταξύ τους και γίνονται πραγματικότητα στην γεωμετρική τελειότητα του κύκλου, σαν Ουροβόρος, έκφραση του αριθμού εννέα. Το Ιερό Βιβλίο ανοίγεται στο «γνωστό σημείο»² που έλκει τη Δύναμη του Λόγου του Δημιουργού πραγματοποιώντας το θαύμα της εκδήλωσής του.

Το σύμβολο των εννέα μηδενικών³ είναι μοναδικό. Παρατίθεται σε τρεις ομάδες των τριών, με τις οποίες ο Τύπος μας υποδηλώνει το Έτος του Αληθινού Φωτός, για να υπογραμμίσει μία άτοπη και άχρονη πτυχή, αποτύπωμα και σφραγίδα της πνευματικής μήτρας.

Αυτός ο κύκλος είναι επίσης περιφέρεια που σηματοδοτεί τα όρια μεταξύ Χάους και Κόσμου, ανάμεσα στην τάξη και την αταξία, ανάμεσα στο ψέμα και την αλήθεια, τη δικαιοσύνη και την ανομία.

Το τετράγωνο επιτέλους έγινε κύκλος.

Είναι απαραίτητο μεταξύ του πρώτου και του τελευταίου βαθμού να υπάρχει πάντα μια σταθερή σύνδεση και ένας αναλλοίωτος καρπός της επίγνωσης της βεβαιότητας της ύπαρξης μιας Οντότητας. Υπέρτατης, ως προέλευση των πάντων την οποία ονομάζουμε Υπέρτατο Κτίστη Των Κόσμων, σε Δόξα των οποίων ανοίγουν οι εργασίες μας επί ποινή της ακυρότητάς τους.

Από τον πρώτο μέχρι τον τελευταίο βαθμό είμαστε αφοσιωμένοι χωρίς διακοπή, αναζητώντας αυτή την «αντήχηση» αυτή τη «σπίθα» την παρούσα στην αρχική της μορφή, επικαλούμενοι τον Υπέρτατο Κτίστη Των Κόσμων έτσι ώστε να μας κρατάει πάντα σταθερούς και ταπεινούς και επίμονους στις σκέψεις μας, στα λόγια και στις πράξεις μας, να είμαστε δίκαιοι, ειρηνικοί και δίκαιοι στις κρίσεις μας.

Ταπεινότητα στην αρχή, στη μέση και πάνω απ' όλα στο τέλος.

Δυστυχώς, ο σύγχρονος Τεκτονισμός κόρη μιας ιδεολογικής και υλιστικής παρέκκλισης προτείνει μια παραμορφωμένη εικόνα Υψηλών Βαθμών. Συχνά αφήνουν τον εαυτό τους να κερδηθεί από υπερηφάνεια, από ματαιοδοξία, από επιθυμία να κυριαρχήσουν, προσφέροντας έτσι μια θλιβερή και επώδυνη παράσταση φτιαγμένη από άχρηστα και ασήμαντα διακοσμητικά στοιχεία εξωτερικότητας, απατήσεων και των απογοητεύσεων.

Ο Τύπος μας διδάσκει να αλλάζουμε «από μέσα», ξεκινώντας από τη Αίθουσα των Στοχασμών, μέχρι να φτάσουμε στο τελευταίο σκαλί.

¹ 33° 90° 95° για τους άνδρες και 4° για τις γυναίκες.

² Κατά Ιωάννη: «*Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος.....*»

³ 000 000 000 έτος Αληθούς Φωτός (το ακούμε σε κάθε ανάγνωση Μεγάλου Παπύρου και σε κάθε ανάγνωση Πρακτικών)

Μας διδάσκει να ανακαλύψουμε ξανά την αληθινή ταπεινότητα, να τη συντηρήσουμε και να τη διαφυλάξουμε ως Ιερό πυρ, μια "conditio sine qua non" (προϋπόθεση) για κάθε πνευματική εσωτερική ανύψωση.

Εμείς, πεσμένα όντα στα βάθη των επιπέδων κρατάμε πάντα μια ανάμνηση της θεϊκής μας προέλευσης και μαζί της την επιθυμία επιστροφής.

Αυτή είναι, εν ολίγοις, η πορεία μας, ένα ασφαλές μονοπάτι φτιαγμένο από διαλογισμό, προσευχή και συμμετοχή στο έργο.

Το φάρμακο που χρειαζόταν για να κερδίσει ο άνθρωπος και να υπερνικήσει τις πιο δύσκολες δοκιμασίες συνίσταται μόνο σε κυκλική επιστροφή μέσα στην Αίθουσα των εσωτερικών Στοχασμών με Ταπεινότητα που είναι το μόνο κλειδί, ο μόνος διαλύτης, ικανός να μας καθαρίσει από τα ανθρώπινα, γήινα και εμπαθή απόβλητα.

Το πρώτο και το τελευταίο. Το Άλφα και το Ωμέγα. Το Άλεφ και το Ταου. Το Α και το Ζ, το Άζωθ του Βασιλείου Βαλεντίνου⁴.

Ο Μαθητής της Τέχνης (1^ο) και ο Πατριάρχης Μέγας Συντηρητής του Τάγματος και του Τύπου (33^ο 90^ο 95^ο) ή η Τέλεια Αιγυπτία Διδασκάλισσα (4^ο).

Στη μέση οι ενδιάμεσοι βαθμοί που επαναλαμβάνουν, χρησιμοποιώντας ερμηνευτικά κλειδιά διαφορετικά (ερμητικά-αλχημικά, φιλοσοφικά, Καμπαλιστικά, κ.λπ.), το μυστήριο της παρουσίας του Θεού στον άνθρωπο και πώς θα τον βρεις μέσα από την εμπειρία του μυστικιστικού θανάτου και της πνευματικής αναγέννησης.

Κάθε ένας από αυτούς τους βαθμούς περιέχει μέσα του την υπέρτατη Αλήθεια και το υπέρτατο Καλό. Για να μπορέσουμε να ολοκληρώσουμε, χρειαζόμαστε να καθαρίσουμε τον εαυτό μας, μετατρέποντας τις καταστροφικές ενέργειες σε εποικοδομητικές ενέργειες, καθετοποιώντας όπως υποδηλώνει το σύμβολο του Οσιρικού Ντζεντ⁵.

Οι βαθμοί δεν είναι διακοσμητικά στοιχεία για να επιδεικνύονται, αλλά σύμβολα που πρέπει να εισέλθουν μέσα μας, να ξυπνήσουν τις δονήσεις και τις δυνάμεις που αντιπροσωπεύουν.

Πρέπει να κατανοήσουμε τις μεγάλες ευθύνες που έχουμε αναλάβει και που πρέπει προσπαθούμε πάντα να τιμούμε όσο το δυνατόν καλύτερα.

4/2025

⁴ Η επιγραφή που είδαμε πρώτη στην Αίθουσα Στοχασμών. «Visita Interiora Terrae Rectificando Invenies Occultum Lapidem». Η φράση αυτή αποδίδεται: «Επισκέψου το εσωτερικό της γης και ανορθώμενος θα ανακαλύψεις την απόκρυφη λίθο». Περιλαμβάνεται στο έργο AZOTH ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ του Άγγλου Αλχημιστή Βασιλείου Βαλεντίνου (1394-1450). Το 1599 εξέδωσε το έργο Αλχημικό έργο «Τα δώδεκα κλειδιά» Η εικόνα του Άζωθ περιγράφει αναλυτικά μέσα στα εντυπωσιακά του μέρη την πορεία του Μεγάλου Έργου μέχρι τον Χυμικό Γάμο του Μνημένου, ο οποίος είναι και η τελείωση της μνητικής διαδικασίας σύμφωνα με το ομότιτλο έργο των πρώτων Ροδοσταύρων. (Ο Βασίλειος Βαλεντίνος δεν σχετίζεται με τον Γνωστικό Βαλεντίνο του 2^{ου} αιώνα).

⁵ Σύμβολο των 4 κόσμων της Καμπαλά (Απορροή, Δημιουργία, Μορφοποίηση, Δράση).